

Dage siden laa der et stort engelsk Dampskib og laadede for et Kornfirma i Kjøbenhavn, og Halvdelen af Kornet, tror jeg, kom fra Jernbanen. Vi have ligeledes en ganske betydelig Del Mælkeforfendelser fra Sjælland, der transporteres fra Jernbanen til Havnegade, foruden Kreaturtransporter, og desuden gaar ikke saa lidt af de grovere Varer fra Havnegade til Jernbanen. Alt dette fordyres jo i en meget betydelig Grad ved at transporteres pr. Vogn i Stedet for pr. Bane. Denne Anskuelse kan jeg saaledes ikke lade være gjældende lige overfor mine Betæneligheder. Hvad der derimod har bragt mig til at gaa ind paa Forslagene, er Meddelelsen om, at selve Handelsstanden og Grosserer-Societetet ikke nu skulle have nogen synderlig Interesse for Havnegadesporet. Jeg har bragt i Erfaring, at da Havnegaden er bleven anlagt paa en saare uheldig Maade, idet man ikke har taget i Betænkning at bygge saa langt ud til Havnen, at der nu i en overordentlig høi Grad savnes Paskusplads, idet der kun er et Par private Paskuse, har Ledelsen derne været saa human at tillade at lægge Varer paa selve Havnepladsen, men naar der nu blev anlagt et Spor der, vilde det blive til overordentlig Gæne for de Handlende. Jeg kan heller ikke fuldstændig indrømme Nødtigheden heraf. Jeg tror ikke, at Havnesporet vil volde nogen overordentlig Gæne. Der skal jo alligevel være et Kjørespor mellem Bolværket og Varerne, og et Havnespor vil ikke indtage nogen overordentlig Plads, jeg er overbevist om, at en stor Del af Varerne let og hurtigt vil komme bort, naar Havnesporet er der. Naagtet jeg ganske vist indser, at det ikke alene er for den Kjøbenhavnske Handelsstand, at dette Spor skal lægges, men lige saa meget for dem, som levere Varerne, for Exempel Kornleverandører, Melleverandører og Kreaturleverandører, da disse i høi Grad ere interesserede i et saadant Spor, efter som deres Varer derved langt billigere kunne blive transporterede til dette Sted end tidligere, og for dem, som forbruge de udenlandske Varer, da de ad denne Vej kunne faae dem langt billigere — naagtet jeg altsaa erkjender, at det ikke alene er Handelsstanden, som maa være den afgjørende, saa høier jeg mig dog for en saa vægtig Autoritet, og det er Grunden, hvorfor jeg har medunderskrevet denne Betænkning. Jeg skal imidlertid tilføie, at jeg har temmelig stærk Vished for, at i det Tilfælde der mellem Lovforslagets 2den og 3die Behandling kommer enten en Erklæring fra Grosserer-Societetet til Udvalget om, at det fastholder sin i 1875 udtalte Anskuelse, eller der fra en stor Del af Handelsstanden, som er interesseret i disse Forretninger, skalde komme Oplysninger om, at de anse en Havnegadebane, som det er blevet udtalt, for at være baade nødvendig og hensigtsmæssig i enhveromhelt Henseende, Udvalget da vil bøie sig for en saadan

Udtalelse fra den Kjøbenhavnske Handelsstand eller Grosserer-Societetet. Det forekommer mig, at Sagen derved er bragt for sit rette Forum, og saaledes den rigtigste og naturligste Afgjørelse kan finde Sted. Jeg tør vel forvente, at der mellem Sagens 2den og 3die Behandling vil blive givet saa megen Tid, at de deri Interesserede maatte kunne faae Leilighed til at overveje og tage Beslutning i saa Henseende. Jeg skal derfor kun indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg som sagt lader min Stilling til 3die Behandling være afhængig af, hvorvidt der fra Handelsstanden eller Grosserer-Societetet maatte indkomme nogen Erklæring til Udvalget eller ikke.

Tauber: Af den Betænkning, som de ærede Medlemmer ville have læst, ville de have faaet Indblik i de Forhandlinger, som ere gaaede forud for det forelagte Lovforslag. Af disse Forhandlinger fremgaar et ganske interessant Fænomen, nemlig at Kjøbenhavns Kommune, som for en Del Aar tilbage af Staten fik det saakaldte Demarationsterrain, Voldterrainet, tilkjøbs for en meget billig Pris, nu holder Prisen saa høit, at, naar man skal kjøbe en Del deraf tilbage, vil man komme til at betale det adskillige Gange dyrere. Jeg skal ikke opholde mig videre herved, men jeg har dog ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa dette interessante Fænomen. Trede Medlemmer af Thinget ville erindre, hvor stærkt dette fra forskjellige Sider, ogsaa fra mig, blev fremhævet, den Gang denne Sag var under Forhandling for en Del Aar tilbage, men Sagen blev jo administrativt afgjort i Henhold til en uheldig Fuldmagt som var givet den daærende Krigsminister, og der lod sig ikke Noget gjøre derved. Man vil deraf se, hvor farligt det er, naar Lovgivningsmagten giver Spørgsmaal af saa stor finantseel Betydning ud af sin Haand og overlader dem til en Ministers Afgjørelse. — Hvad selve Lovforslaget angaar, saaledes som Udvalget har foreslaaet det affattet, da deler det sig, som det vil ses, i to Dele, af hvilke den ene angaar Spørgsmaalet om Opgivelse af Tunnelen og den anden Spørgsmaalet om Havnegadebanen. Af de foregaaende Behandlinger vil det ses, hvor dybt Jernbaneselskabet var inde paa Tanken om Anlægget af en Banegaard Syd for Vesterbrogade, en Banegaard, som skulde sættes i Forbindelse med den nuværende Banegaard ved Hjælp af en Tunnel og gaa vel ikke lodret paa Vesterbrogade, men i en skraa Linie fra Vesterbrogade henimod Havnen. Jeg kan ikke Andet end anse det for heldigt, at denne Tanke er bleven opgivet, i alt Fald foreløbig, af de Grunde, som ere antydede i de aftrykte Skrivelser. Som det ærede Thing vil erindre, udtalte Finantsudvalget sig i Fjor mod Anlægget af en saadan Banegaard uden dog selvsjælgelig at kunne udtale nogen afgjort Mening om denne Sag, der ikke den Gang forelaa til-